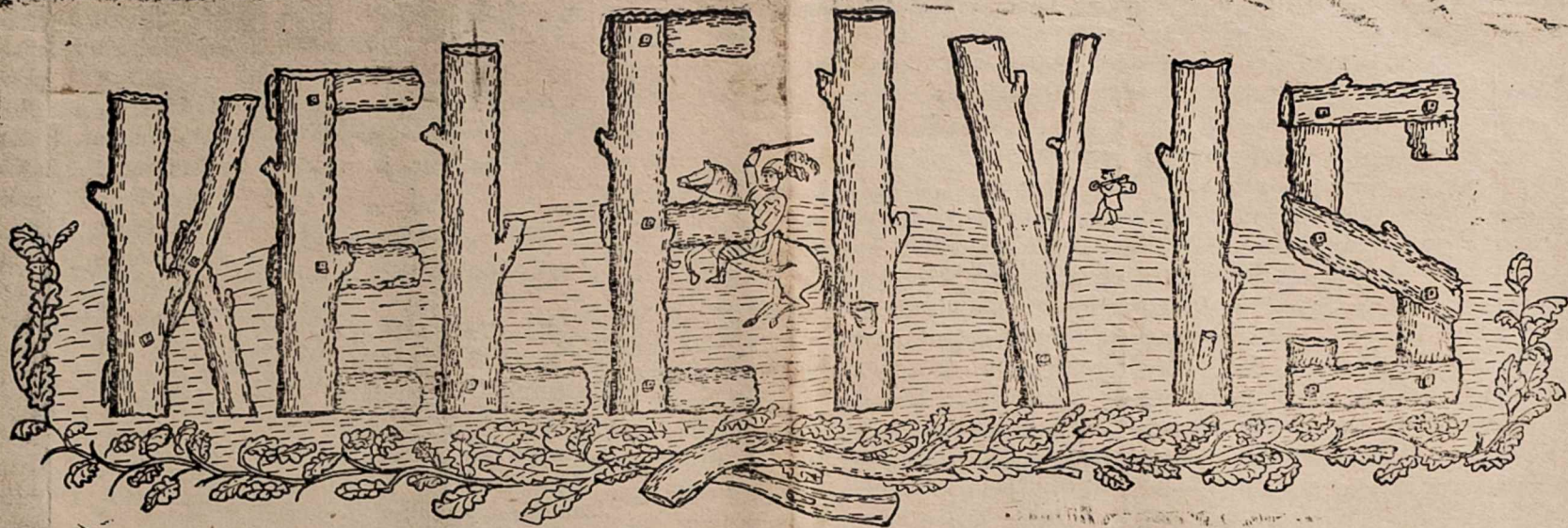

GADEL SĖRGANČIU
nori užlaikyti sa-
veiką, tas atei-
pas mane. Gau-
visokių kraują
arstų nuo visokių
ligų.
RAS SZYDLAUCKAS
rba adresuokit
r., S. Boston, Mass.
RESS HALL!
draugijų reikalam.
ajant geros vietos
iem pasilinksminti
am ir kitiem dide-
ukimam, samdykit
ress Hall'e,
elės salės yra maža
ntingam ir kitiem
am. Apie pasam-
as gali dažnotap-
ehan'o po nr 226
arba pas:
F. M. Smith,
Tel. Main 171.
UREKI!
rtraukėm dangy-
mados moteriškų
r visokių pavasari-
ty. Prekė labai te-
persitikrint.
COWITZ,
ay (tarpe A ir B
S. Boston, Mass.
LET
AVIMASI!
sarinų ir
augstyn.
naujausio
kes nuo
savo san-
teriskam
mas tēsis
d perkan-
su kožu
tampų.
ardo:
OSTON, Mass.
OTELIS
NEW YORK
todu duodu visokios
sty koks apgavikas ru-
AS RAŽITAS.
ai pas sava.
galima gauti viską kaip
jo randasi, klesiniai ir
nir, pakuoti, siūba-
pau, kolektivi, visoki
ti gražiai. Mašinai
knyga ir pretais ir del
atvėginti kokių tik ran-
pietų del gromatū ras-
is ir kvietikomis. Kas
siūnčia gromatū ar uc-
ka! koki dar lietuvi-
nais visokių paveikla,
sui maza preke, orde,
STREET,
ROOKLYN, N. Y.
q ir vaikgydytoja
a Topaz,
r., Boston, Mass.
lras
is po pietų.
fay. 069 - 5.
TNEŠK I
AUDISI.
UŽKVIETIMUS
DOŽIU SAKANT
AI IR PIGIAI.
ston, Mass.

"KELEIVIS"
Gerlaustas Laikraštis.
Talpiną gražiausiu apra-
mus, straipsnelius del mo-
tortų ir merginų ir pamoki-
nimus Angliškos kalbos.
„Keleivis“ išleina kas ket-
vergas ir kaštuoja ant me-
ty tik Adresuokit teip:
A Žvingilas,
Post Office Box 3332,
Boston, Mass.

"KELEIVIS"
Lithuanian Weekly
represents over 50,000 Lith-
uanians in New England
States. Best advertising me-
dium. Executes all kinds
of Job and Book Printing
in foreign languages.
All Communications should
be addressed
A. Žvingilas,
Post Office Box 3332,
Boston, Mass.

No 23.

Boston, Mass., 7 Birželio (June) 1906 m.

Metas II

Zinios.

Dūma ir Terorizmas.

Šimet metas ketina būti derlingas Rosijoje, ypatingai apie Odesę visoki pasėliai labai gražiai išrodo, tik vargas kad nėra darbininkų juo apdirbti. Žmonės toli nuo ramybės: daugelis visai negali užsiimti dirbimu laukų, kasdien laukia, kas dės, kada prasidės vėl kraujo praliejimas. Daugybės darbininkų apleidžia šalį ir keliai į svetimus kraštus, daugiausia į Ameriką.

Dūmos reikalai eina labai neramiai: atstovai pirmiausia pareikalavo, kad politikai praskaitėliai būtų paleisti, vienok nieko iš to nepelnijo. Kraujageris Dūmovas sukaria apsidirbti su savo organizuota „Juodaži Šimtaine“, kuri pradėjo siųsti pas carą peticijas—prašymus, kad politikai praskaitėlių nepaleistų. Juodoji šimtainė pėsdirkavo gromatų grasinančių atėmimo gyvasių valdžios šlovėninkam ir pradėjo siuntinėti visokiems caro bernam, kad tuom parodyti, jog politikų praskaitėlių negalima paleisti iš turmų, bet dar daugiau jų reikia sugauti.

Caras visai atsisakė palinuositi politikus praskaitėlius. Atstovai, matydami, jog iš to nieko nepelnys, pakol ministerija carą savo rankose laikys, pareikalavo, kad ministrai būtų palinuositi, vienok ir ant to gavo atsakymą bergėdžia: caras jokiu būdu neapsiima jų palinuositi nuo vietų. Taigi dabar eina derybos, kad suteikti žemes vargšam, neturintiems iš ko gyventi, bet vargiai ka naudos, nes argi caras su savo tarnais apsiims atiduoti plotus žemės vargšam ir padaryti juos žmonėmis turinčiais duonę, jiems daug geriau turėti kraštą pilną nuvargintų žmonių, kurie siūlęsi dirbti per dieną už 30 kapeikų, kaip gyvulėlis. Turčiam labai gerai turėti pigius darbininkus, juk jie patys nenorės dirbti savo žemes, dėlto jie neapsiima ir žemių duoti vargšam žmonėms. Caras su savo bernais mėgina gauti progą suteikti žmonėms, ką jie galėtų vėl nuo žmonių atimti ir tik parodyti, būk jie gavo pagerinimus.

Visas reikalas Dūmos stovi ant krašto revoliucijos, vienok galima tikėtis, jog žmonės pirmą gerai prisirengs, o paskui pakels kovą priešai randą. Agitacija eina plačiai ir toli po Rosiją, ir galima tikėtis, jog netruks užtekėti šviesi saulės tam nuvargintam kraštui.

Profesorius Karie gražiai nurodo ministeriam, kad jie sulęgintų bėgi reikalų Rosijos 1906 metų su bėgiu Francūzijos 1789 ir gražiai pasėig-

sti, kad jie nedasigiventų, kada liesis kraujas milijonų žmonių. Demokratai atstovas M. Kokoshine sako: „pilna konstitucija Rosijai, arba revoliucija“. Žemojo būto atstovai visi gerai darbuojasi ir persto žmonių reikalavimus pilnam jų nore, bet caras ir jo bernai laikosi savo dar manomos galybės. Gegužio 5 dieną ministeris Gurko, Stolpin, Stičiuski mėgino įkalbėti Žemosios Stubos atstovam, jog jų reikalavimai negalimi išpildyti, bet atstovai pradėjo švilpti ant jų kalbų ir rėkė, sakdami, jys esate egiptiškos mumijos! atsisakykite nuo vietų! Teip bėga reikalai Dūmos, caras neketina atstovų išvaikyti, bet ir neketina duoti ko jie reikalauja.

VARŠAVOJE. Kaliniai čionai sėdinti už politiką jau nuo seniai pradėjo baduoti 30 Gegužio, kad juos ne laikytų be jokios kaltės. Telegramai tapo nusiųsti į Dūmą pas lenkų atstovus apie jų badavinimą, kad tie rūpintųsi oreumi burge. Keli tūkstančiai žmonių apgulė turmą ir norejo iš jo paleisti politikus praskaitėlius, prasidėjo šaudymas ir daugelis tapo sužeistų; užmušė vieną kazoką ir policijos liutenantą.

TIFLISE. Čionai likosi pavogtas kunigaikštis Vladimir Bebutoff, už kurį turėjo daug pinigų jo giminės sukdėti, pakol paleido.

VORONEŽE. 4 Birželio darbininkai susimušė su karais, kame daugybė tapo sužeistų ir užmuštų.

MOGILEVO. Aplinkėje kareiviai atsisakė šaudyti darbininkus.

EKATERINOSLAVO aplinkėje dvarų savininkai pabugo maistų, parduoda dvarus už visai žemas prekes ir nešasi iš to krašto.

ODESA. Žinios praneša iš Odesos, būk tūkstantis marininkų yra po priežiūra valdžios uždaryti kazarmėse Sevastopolyje, kaip priešingi valdžiai.

RYGA. 29 Gegužio nužudė valdžią 8 darbininkus, kurie buvo prie užmušimo policijos liutenanto Porsėiko. Už tuos pačius darbininkus atsovai Dūmoje gana daug rūpinosi, bet caras nē to, kad žudymą atidėti nepaklausė.

SEVASTOPOLYJE. 27 Gegužio 3 caro bernai tapo užmušti su bombom laike peržiūrėjimo kareivių. Komandieras forto Neplueff ir miesto policijos viršininkas tapo sužeisti.

TIFLISE 27 gegužio bomba tapo mesta ant policijos viršininko Martinof, bet nepataikius kelis kazokus užmušė ant vietos.

PETERBURGE 27 gegužio Satolovas tapo sautas net

4 kartus per mažą vaiką, bet neužmušė tik drūčiai sužeidė.

SEVASTOPOLYJE tapo išmėtyta apgarsinimai apie prekes bombų, ant kurių sako: „Draugai! bombos pernai kaštavo po 2 rubliu ir po 50 kapeikų, ir po penkis rublius, šimet tokios pačios, dar geresnės kaštuoja tiktai 40 kapeikų.

Toliau paaiškina, jeigu caras su jo draugais išties reikalauja mūsų kraujo, turime duoti jam kaip dievačinui.

Iš Amerikos.

Didelis protestas

Lynn, Mass. Straičiuojanti mašinai ir dailidės padarė mažą demonstraciją ir susirinkę į sodą laikė prakalbas; apie 3000 tūkstančių svieto susirinko ir aktyvai klausėsi kalbėtojų, kurie skūndė ir niekino miesto užveidą už dailidim partraukti svetimą policiją dėl sergėjimo skepsų. Protestas nuėjo per protestus, arba protestuos ir verksl, tai vis bus vienas; darbininkai turi daugiau rūpintis apie politiką.

Mėšos trunų pajudino.

Washington, D. C. Šiomis dienomis labai suduodo visi laikraščiai Amerikos ant raporto, kurį išdavė tyrinėtojai Chicagos mėšinyčios, pasiūsti tē per prezidentą Rooseveltą. Visas šitas kliksmas paėjo nuo knygos, parašytos per Upton Sinclair „The Jungle“, kurioje gražiai išpausveiksluota darbininko gyvenimas, dirbančio Chicagos mėšinyčios darbiavietėse, ir kaip atsilieka padarytas darbas tose mėšinyčiose per nuvargintus žmones. Prezidentas Rooseveltas perskaitė tās žinias ir nusiuntė tyrinėtojus, kurie sugrįžė viską patvirtino, jog tai teisybė. Ruimuose, kur mėšą marinavoja, bausis nekuopnumas viešpatuoja: krūvos mėšos mėtosi ant apspaudytų grindų, o paskui verčiama į katilelius ir sudaroma į valgomą produktą.

Prezidentas Rooseveltas reikalauja nuo kongreso, kad ištirtų tiesas, drūčiai apžiūrėtų tās mėšinyčias, kad nenuodintų žmonių. Jėnerolas Wheeler pripažįsta, kad laike Ispaniškos karės apie 3000 kareivių tapo nuuodinta kapitalistų sutaisyta mėsa dėl jų uždario. O kiek darbininkų gauna galą kas metas nuo blogos mėšos, tai tik daktarai tą žino.

Kad sugrąžinti mokestį.

Fall River, Mass. 6 Birželio audėjų unija nu-balkavo kad atjėskoti mokestį 1904 metų, kurią numušė 124 procentu ir niekad dar jos nesugrąžino, nors audėjai turėjo daugybę straičių,

bet vis buvo užnieka. Kapitalistai mokėjo juos apsukti; jeigu pakėlė biskelį mokestį, tai audeklius paigino arba stakles privertė greičiau austi.

Naujos Anglijos vokiečiai susivienijo.

Pirmą dieną Birželio Bostone susivaziavo apie šimtas delegatų iš yvairių kraštų Naujos Anglijos, kad susivienytų prie artimesnio bendriško darbo.

Šito susivienijimo mieriai bus palaikyti vokiską kalbą tarpe Amerikos vokiečių, palaikyti draugiskumą tarpe Vokietijos ir Amerikos, rūpintis apie liuosybę atkeliauti į šią šalį kožnam sveikam žmogui. Tokios ir kitokios mieros įvestos dėl šito Susivienijimo rūpinančios apie tautos reikalus. Koznas sąnarys mokės po 3 centus ant metų dėl palaikymo vienybės ir vėdim reikalų. Prof. Gobel savo kalboje nurodė nesuprati-mo vokiečių, kurie savo kalbą pamiršta vartoti, sakydama, jog daugelis žmonių ir masas vargo panašą, pakol išmoksta, taigi užmirsti visai būtų apsilaidimas.

Pasveikinimą nusiuntė.

Washington, D. C. 1 Gegužio prezidentas Rooseveltas nusiuntė telegramą, pasveikindamas Alfonso Ispanijos karalių, kurį pradėjo bombom mėtyti per jo vestuves.

Worcester, Mass.

1 Birželio. F. Čiborovskis, kuris su dinamitu su-draskė savo draugo stubą ant Union Hill vėlai pereitą ru-parasytos per Upton Sinclair „The Jungle“, kurioje gražiai išpausveiksluota darbininko gyvenimas, dirbančio Chicagos mėšinyčios darbiavietėse, ir kaip atsilieka padarytas darbas tose mėšinyčiose per nuvargintus žmones. Prezidentas Rooseveltas perskaitė tās žinias ir nusiuntė tyrinėtojus, kurie sugrįžė viską patvirtino, jog tai teisybė. Ruimuose, kur mėšą marinavoja, bausis nekuopnumas viešpatuoja: krūvos mėšos mėtosi ant apspaudytų grindų, o paskui verčiama į katilelius ir sudaroma į valgomą produktą.

Milijonierius nusišovė.

Pittsburg, Pa. 6 Birželio. Čionai nusišovė milijonierius T. O'Conor Jones, pagelbininkas Laughlin plieno fabriky žmogus turintis turto ant 50 milijonų, bet menkos sveikatos atėmė sau gyvastį hotelyje Schenly. Kaip nėra sveikatos, nė turai sulupti nuo žmonių nemielia.

Blia apie ūkėsybę.

Washington, D. C. 5 Birželio. Kongresas perleido tiesą per kongresą, aprubežiuojančią kaštus išėnimui ūkėsių popierių. Massachusetts valstijoje pirma kaštavo 3 dol. gauti pilnas popieras, o dabar jau kaštuos net penkis dol. 1 dol. paduodant dekferaciją, o po du dol. už pirmas ir ant-ras popieras.

Ko toliau vis viskas labiau sunkinasi, delto tie, kurie čionai ketina gyventi, reiktų popieros pasirūpinti pirma, nekaip visai pabrangs, arba bus dideli egzaminavimai.

Anarchistai nemiega.

Washington, Del. 1 Birželio. Čionai žinios pra-

neša apie tyrinėjimą anarchistų, kurie būk planuoja užmušti Anglijos karalių, Vokietijos kaizerį, Rosijos carą, Alfonso Ispanijos ir prezidentą Rooseveltą.

Rodos verta nenušti prezidentą, kada-gi jis tik tiesas žmonių padarytas išpildo ir po 4 metų tarnystės gali būti atstatytas nuo vietos.

Trūkis nušoko į upę.

New York, 2 Birželio. Čionai trūkis bėgantis nuo St. Louis ant Pensylvanijos geležinkelio, išsoko iš rėlių ant tilto, einančio per upę Hackensack lokomotyvą ir keli karai nupuolė į vandenį. Indžinierius su pečkuriu laimingai nušoko į vandenį ir niekas nepalydėjo gyvasties, nors buvo 30 pasazierių ant trūkio.

Kongresmonas nusiždė

Washington, D. C. 1 Birželio. Čionai nusiždė kongresmonas iš valstijos, Pennsylvania, Robertas Adams. Jisai nusiždė šaudamas per burną į galvą. Niekas nė negirdėjo, kada jisai nusišovė, tik tarnas at-rado jau negyvą apie 8-tą valandą išryto. Jo patzudystės priežastis, sako, nepasiseikimas pirklystėje. Tie pinigai ir kompetitiska pramonė daugelį žmonių išvaro iš svieto.

Dar labiau apsunkyti

Washington, D. C. 4 Birželio. Dabar eina bila per kongreso būtą, kad dar daugiau apsunkyti emigracijos tiesas, kad negalėtų teip daug prastų ir vargšų žmonių ateiti į šią šalį. Bilajoji yra po priežiūra kongresmano Gardner iš Mass. valstijos. Bostono ūkėsi, išgirdę, kad p. Gardner's darbiavietė apskunkinti atėvystę į Ameriką, parengė susirinkimą su protėstū Bostone, prieš-tokią bilą. Teipgi nusiuntė pranešimą apie tą į kongresą.

Žinios iš pasaulės.

MADRYTAS, Ispanija, 3 Birželio. Metėjas bombos ant Ispanijos karaliaus, ant sugautas, bet jisai nepasidavė gyvas: nušovė vieną iš policijos ir pats save ant vietos persovė.

Karalius Alfonsas visai nesižiūgia, kad jo būsenty užmušėjas nusiždė. Jisai sako, jog jo gyvenimas gali užsibaigti bile dieną iš rankos ty, kurie jieško jo gyvasties; gal už mėnesio, gal už metų, bet niekad negalima tikėtis laisvės. Koks padėjimas dabar žmonių, valdytojai spaudžia vargšus, bet ir patys bijosi, nes jų gyvastis visada pavojuje.

—o:—

MADRIDAS, Ispanija, 31 Gegužio. Čia atsiuvo 10-tis milijoninės vestuvės Alfonso,

Ispanijos karaliaus. Dešimtis milijonų dolerių išdėta ant aukso tų rūbų, kvietkų, brangių akmenų ir visokių grazumynų, kada tūkstančiai svieto Ispanijoje kenčia badą ir veda gyvenimą biau-rų, neiškenčiamą. Kada Alfonso su karaliene Viktorija vaziavo į bažnyčią, žmonės balsais šaukė ura, bet tai vis buvo žmonės, kurie dar ant kitų sprando gyvena.

Kvietkas metė per langus ir leido karvelius lėkti su yvairiom prie jų pririštom dekoracijom. Bet nenusisekė, nes į karalių metė bombą, kada jisai atvaziavo netoli Sakramento bažnyčios. Visiems bemetant kvietkas, vienas žmogus įsuko didelę bombą į pūndą kvietkų ir metė tiesiok į karaliaus karietą, bet bomba atsimušė į telegramo dratą ir atsokus išgelbėjo karalių ir karalienę nuo mirties, bet jo vietoje užmušė arklius ir apie 16 ypatų. Kurie daugiausia prigulėjo prie kareivių ir oficerių sergstančių karaliaus ypatą. Alfonso, proto nepamėtęs, iškėlė patį iš vežimo ir įsodinęs į kitą trunkę toliau, kada jo tarnai pradėjo daugybę areštų daryti. Viskas labai greitai atsitiko, jog toliau stovinti žmonės nė nesuprato kas darosi, pakol nepamatė sugadintos, tuščios, karališkos, karietos. Dabar žmonės pasakoja, jog metėjas bombos norejo užmušti kunigaikštį Rosijos, Vladimirą, bet nenu-taikęs gerai, pataikė prie Alfonso vežimo. Bet ir Alfonso likosi gyvas ir vestuvės toliau traukėsi. Visa paroda neišpasakytai išrėdyta tēsėsi pusantros mylios. Šliubas buvo Sv. Geronimo bažnyčioje, po kurio daugy-bė visokių pasilukėminių ir būlių intynių atsiuvo.

Vietnės Žinios.

Oras šiltas ikvaliai, lietus palyja, išrodo, jog vaisiai bus geri, nors pavasaris ir buvo gana vėlyvas.

Bostonas yra vieta pirmutinė Amerikoje dėl laikymo visokių konvencijų. Poreitą panedėlį prasidėjo susivaziavimas Amerikos daktarų, kurių skaitlius pasiekė į keturis tūkstančius, o su šeimynom Bostoną aplaikė apie 20 tūkstančių svečių. Daktarų konvencija labai pastebėtinai daigtas, jie laiko visokias lekėjas, mėgina visokius instrumentus, duoda pranešimus apie visokias ligas ir pasekmes jų gydymų. Keliose vietose po miestą išsidalinę jie laiko susirinkimus ir platina tarpe savę daktarišką mokslą.

Poreitą Seređą daugybė svieto persigando nuo atsitikusios ugnies tunelyje ties Tremont ir Pleasant gatvė. Elektriška pradėjo eksploduoti; tunelis prisipildė dūmų, žmonės bėgo vieni laukan, kiti vaziavo per dūmus, parjok neišvaziavo. Keliose vietose eksplozija prasimušė per tunelio kaminus ant Eliot, Boylston ir Shawmut gatvių. Ugnį vienok apmalšino ir vėl viskas nutyko; keli žmonės tapo užgauti, bet niekas mirtinai.

Lavinimosi kuopa T. M. D. turėjo susirinkimų Utar-ninke vakare, o kitas bus Utarninko vakare po nedėliai.

Šiomis dienomis jaunas Tucker, užmušėjas merginos, nuspręstas ant mirties padavė peticiją pas gubernatorių su apie 200 tūkstančių parašų, kad dovanotų jam gyvastį. Nezinia dar kaip su juom padarys.

Massachusetts valstijos francūzių republikonai turė žmones per durnumą už garbę pergales dar nori mirti. Europoje kares negali kilti tarpe viešpatysčių nes dar

SANVAITINIS LAIKRAŠTIS
"KELEIVIS"
 Išleista kas ketvirtą
 Boston, . . . Mass.
 0022

Įrašydami į Redakciją, adresuokite
A. Žvingilas,
P. O. B. 3232, Boston, Mass.
 Norėdami atsilankyti ateikit ant
 52 B. Street,
 South Boston, Mass.

The Lithuanian Weekly
"KELEIVIS"
 Published every Thursday by
A. Žvingilas,
 52 B. St. So. Boston, Mass.

Rates of Advertising:
 One inch once \$.50
 One inch one month \$1.00
 One inch one year \$10.00
 All communications should be addressed to:
A. ŽVINGILAS,
P. O. B. 3232, Boston, Mass.

"ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER
 FEBRUARY 23, 1906, AT THE POST
 OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER
 THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3,
 1879."

— Tėvai, aš norėčiau žino-
 ti, ar jau tu supranti, kaip
 turčiai pralobsta?

— Vaikė, jau aš dabar su-
 prantu, jog jeigu nori turčią
 įgauti didelį, tai niekad ne-
 turi būti darbininku, kurio
 dienos pelnas apribuotas su
 dienos mokesčiu, nes taip
 dirbdamas galėtum ir tūk-
 šantais metų gyventi, tai di-
 delių turčių neturėtum, nors
 ir darbą kasdien turėtum.

— Tėvai, tu turi tam tie-
 są: pastoti turčiumi, reikia
 nedirbti rankom tiek, kiek
 protu ir ne už dienos mokes-
 tį, bet reikia pasirūpinti dar-
 bą toki, kuris dienos mokes-
 čia neapribuotos, tik tada
 galėtum pralobti.

— Tu, vaikė, pasakyk man
 kaip rasti darbą toki, kuris
 dienos mokesčia neapribu-
 tuotas?

— Teip, tėvai, aš tau pa-
 sakysiu, tik tu nepyk, nes
 nors tu vargšas esi, vienok
 pas tave daugiau prigimtos
 prakilnybės, nekaip pas tur-
 čių, taigi kaip pasakysiu a-
 pie prastą užsiėmimą, tau la-
 bai nepatiks.

— Vaikė, aš paklausysiu
 tik tu papasakok!

— Jeigu tu, tėvai nori pas-
 ti neapribuotą dienos mo-
 kesčią gerą darbą, tai tur-
 pinių diktai turėti, bet jeigu
 negali tiek pinigų turėti, tai
 turi pradėti nuo prasto dar-
 bo.

— Kokio vaikė?

— Turi pradėti skudurus
 rinkti.

— Tylek, tylek, vaikė, jau
 aš tokio darbo tai nedirbsiu,
 pakol gyvas būsiu.

— Na, tai jeigu nenori
 skudurų rinkti, tai gali ge-
 lėgalius, butelukus ir kito-
 kius senus daiktus, kuriuos
 fabrikai atnaujiną ir dar ne-
 turi surašę į trustą.

— Ne, vaikė, nenoriu nė
 to darbo; biauurs ir nuo visų
 paniekintas, aš jokiū būdu
 negalėčiau to daryti.

— Aš, tėvai, suprantu, jog
 tu kaip sakiai turi prigimtą
 savo godonę ir nenorėtum ei-

ti gatvėm, rėkdamas skarma-
 ly, skarmalų! Bet tai vie-
 nintelis darbas, kurį tu gali
 rasti kaip darba neapribu-
 totes mokesčias, nes išėjęs
 iš ryto rinkti skudurų, neži-
 notum, už kiek tu busi pri-
 rinkęs vakarė? Gal busi pri-
 rinkęs už penkiasdešimt cen-
 tų, o gal gali ir už penkies-
 dešimt dolerių surinkti.

— Kaip tai, vaikė, tas ga-
 li atsitikti?

— Jeigu tu, tėvai, nuei-
 tum į turčio namus, kur dra-
 panų netrūksta, tai be jokios
 mokesčios kartais pamatum
 glėbį biskų apnešiotų drapa-
 nų, kurias būtų galima par-
 duoti ir lengvai surinkti tiek
 pinigų.

— Na, o kaip turėčiau pin-
 gų, ką tada daryti galėčiau?

— Kaip tu, tėvai, turėtum
 ikvalitai pinigų, galėtum ki-
 tus leisti, kad tau skarmalus
 rinkty, tokiu būdu tu jų die-
 nos darbo aprubežiuotum
 ant numanomų vertės, o jie
 tau dirbtų neapribuotą dar-
 bą ir tokiu būdu tu galė-
 tum kojas užriktęs pinigus
 imti, nes kaip jau išstengsi
 darbininką pasisamdyti, tai
 busi tada laimingas, nes tu-
 rėsi vergą, ant kurio galėsi
 joti.

— Bet, vaikė, skudurus
 pradėti rinkti, tai yra biau-
 rus darbas.

— Tau, tėvai, tik taip ro-
 dosi, dėlto kad tu dar nemis-
 linį; tie ką skudurus renka,
 turi daugiau gerų draugų,
 nekaip kas kitas: kožna sena
 bobelė lankia jų, kaip kokio
 kunigaikščio. Jo balsas tom
 senėm girdisi kaip gražiausia
 muzika, dėlto kad jos gauna
 porą centų už skarmalus, už-
 tai jos renka juos ir laukia
 skarmalius. Toki, tėvai,
 ponai kaip tu už kelių metų
 eina pas patį skarmalių, arba
 pas jo sūnų ir prašo, kad
 duoty darbą, nes jau anas
 turtoose gyvena ir pagal sa-
 vo norą valdo tuos, kurie sa-
 vo kvailą prakilnumą neri
 palaikyti.

— A, vaikel! tai tu pradė-
 di užtarti turčius, kodėl tu
 taip metaisi: vieną kartą eini
 už darbininkus, o kitą už tur-
 čius.

— Tėvai, tu turi suprasti,
 kad darbininkai nemenkiau
 kalti už turčius, dėlto aš ir
 kalbu taip.

— Na, paziūrėsim, vaikė,
 kitą kartą, jei aš atsiu, kad
 tu esi turčių tarnas, tai nu-
 nu!

Korespondencijos.

Sheboygan, Wisc.
 Apie Lietuvius.
 Rašo S. S. S.

Prasidedant Naujiam Me-
 tam lietuviai pasirūpino apie
 tvėrimą čionai pagalbinės
 draugystės. Daugelis lietu-
 vius, išgirdę užmanymą, skū-
 čiai prisirašė ir susidūringę
 išrinko šiuos vyrus į komi-
 tetą: Pirmsėdys J. Raskevi-
 čius, pirmsėdžio pagalbinin-
 kas P. Deltuva, raštininkas
 F. Raskevičius, antras rašti-
 ninkas J. Zemaitis, išdinin-
 kas K. Daunoras, izdo globe-
 jai A. Smardžiūnas, P. Jaki-
 mavičius, maršalka M. Ma-
 čius. Kuo tolyu vis smac-
 giau Amerikoje darosi, kad
 mūsų broliai kaip iš kokio
 miego rodos kelsi ir vienas
 po kitam drūtinasi būreliai
 dėl tarpavinių pasigelbėji-
 mo ir dėl pagalbėjimo mūsų
 nuvargintos Tėvynės. Mūsų
 draugystės vardas yra Lietu-
 vos Sūnų Draugystė, dėlto
 nekuriem mažiau sumanan-
 tiems, tas nepatiko, mat ne
 šventas vardas. O kad istie-
 sų gerai paziūrėtume, tai
 šventesnio vardo už tą nėra,
 nes mes pildom Dievo norus;

jis mūsų sutvėrė lietuviams, tai
 tokiais mes ir norim būti jo
 norą pildyti, dėlto vardas
 Lietuvos Sūnų labai reikalin-
 gas, kad visada skambėtų
 vardas Lietuva ir jos sūnus,
 kad nesiduotų jokiems prie-
 šam prarty. Jeigu mes tik
 šventųjų vardais savo drau-
 gystes krikštysim, tai greitai
 mūsų tėvynė Lietuva pra-
 puls, nes po kožnu šventu
 vardu, tuojau randasi žmo-
 nės, kurie nori mus apgauti.
 Tik prisidūrėkite kaip len-
 kai prie sąvokos mūsų vilioja
 šventais vardais, tik žiūrėki-
 to, kaip žydi priguli prie
 parapijų lenkiškų ir lietuvi-
 skų, kad tik galėtų su tais
 žmonėmis vesti pramonę. Ne-
 peikiu jų, kad moka kovot
 už buvį šitam lenkynių lai-
 kę, bet ir mumi reikia dru-
 čiau ir aktyviau rūpintis apie
 savo gerovę. Turju primint,
 kad mūsų broliai pradaug
 žalbutija karčiamose apie ti-
 kėjimą, biauuri žiūrėti ir rei-
 čia pikintis. Karčema vie-
 ta kalbėt apie gėrymą, o ne
 tikėjimą, dėlto būtų geriau,
 kad paltautų.

—:—
 E. Cambridge, Mass.
 Savęs daugiau žiūrėkite.
 Rašo F. Gargas.

21 numeryje „Keleivio“ A.
 A. sąnarys labai išvėrė E.
 Cambridgeaus Lietuvos blo-
 gus darbus, sakydamas, jog
 mus nepabudino nė upeliai
 kraujo Mandžiurijoje, nė bal-
 sai brolių kovojančių už liu-
 sybę Lietuvoje. Bet aš ne-
 matau, ar tai tik mes čionai
 vieni galim būti taip apkal-
 tinti? Ar Cambridgeporte
 tik nesiranda ikvalitai, kad
 su mumi gali lygintis: pas
 mus Mizaras Baltruškonio
 galvą apmūšė, tas numirė, o
 Cambridgeporte vienas gėrė,
 gėrė rupi, pakol iš proto ne-
 išėjo ir pats nuo ketvirtjo gy-
 venimo per langą išpuolęs
 užsimušė. Taigi dar kad pri-
 dėsite visas vestuves Cam-
 bridgeporto, ant kurių būmai
 ir visoki čiutabakiai suvėję
 gėria, tai ir tas parodydys, jog
 ir Cambridgeporte netiek
 daug politikierių, kaip te-
 natitės A. A. sąnarys misli-
 na. Man rodos, jog mes visi
 turime kilti ir lavintis, tik
 rodos, kad mes mažai galime
 pabudinti savuosius su pa-
 niekinimais, turime tarpe jų
 daugiau dirbti, parodydami
 jiems šviesų kelią, o ne atim-
 dami jiems viltį, paniekinant.
 Dėlto broliai barbuokimės.

—:—
 Worcester, Mass.

Draugystės Susivienijoj kartu
 darbuotis tautiškuose reika-
 luose. Rašo

J u o d b r u v y s .

27 Gegužio buvo laikytas
 susirinkimas delegatų nuo
 visų draugysčių, ant kurio
 tapo per visus su noru prii-
 mas, kad darbuotis ant labo
 tautos visiem išvieno, dau-
 giau niekad nesiskisiant į ki-
 jimus reikalus ir nekriti-
 kuojant vienas kito. Koznas
 buvo linksmas iš tokio užma-
 nimo, kada-gi iki šioliai dar-
 bas buvo labai sunkus, ypa-
 tingai daugelį blėdies pada-
 rėme patį sau svetimausių
 akysie besielgdami nebroliskai
 skirstydami vieni nuo ki-
 tų.

Visos draugystės aprinko
 tam tikrą visų draugysčių
 komitetą, kuris kartas nuo
 karto suėjęs ves reikalas
 teip kaip matysis geriausia.
 Atsitikus kokiam nors reika-
 lui tautiškam visi iš vieno
 dirbs, nežiūrėdami, kas yra
 kokių nuomonių, nes faktas
 yra, jog ir katalikai ir kitoki
 reikalauja sau geresnio bū-
 vio, dėlto visi ir turi rūpi-
 tis savo būvį pagerinti. O
 tik tik galima padaryti vi-

siem į krūvą susivienijus.
 Pirmsėdžių vidurinio komite-
 to tapo aprinktas Vincas
 Kupstas darbštus tautietis.
 nuo kurio galima tikėtis ge-
 rų darbų.

Pirmiausias užmanymas
 kilo ant šito susirinkimo, kad
 paduoti prašymą į miestą, i-
 dant miesto vyriausybę at-
 kreiptų didesnę atydą ant
 lietuvių, kad panaikintų peš-
 tukus, atimtų nuo jų bilas
 ir revolverius, su kuriais sau
 galvas skaldosi, nekurie be-
 pročiai ir tuomi žemina visų
 lietuvių vardą. Prieš šitą
 klausymą kilo ir priešai sa-
 kydami, kad negalimas daig-
 tas atimti revolverius, nes
 jie reikalingi apsiginti bo-
 mam. Vienok jau yra žino-
 mas, jog bomai nieko Worces-
 teryje neužmušė, o lietuviui
 patįs jau kelias žmogžudys-
 tes tarpe savę turėjo. Teip-
 gi buvo apkalbėta kreiptis
 į tiesdarystę, kad tiesdarys
 miesto sprestų lietuvius ne
 ant pinigiskos bausnės, teip
 kaip į turmą įkišdami, kur
 gautų atsiliepti ir pasitaisyti
 pobūdį mūsų broliai. Apie
 tą viską arčiau pasitelrauti,
 tapo išrinktas p. J. Kalakauc-
 kas.

Nors čionai jau dabar tų
 peštukų tiek nėra, kaip pir-
 miau būdavo, vienok yra ke-
 li ir tie gana apsmėžia mūsų
 visą tautą, aiškiai tas mato-
 ma, jog negalima nė stubų
 gyvenimul gauti per nupuoli-
 mą moraliskai lietuvių di-
 delės dalies. Susirinkimas
 tapo ant toliau atidėtas.
 Kaip toliau ką nutarsim, vėl
 pranešim.

—:—
 Athol, Mass.

Lietuviai barus alkūnėm brū-
 žina. Rašo.

P. S. T.

Linksmas pavasaris atėjo
 žalias ir malonus, parėdas že-
 mės permainingės žiemos juodą;
 linksmybės visur matosi iš
 gamtos šono, rodos nėra nusi-
 dėjimo pasaulėje, nes visiem
 tos dovanos teikiamos: tik im
 kit ir naudokitės rožėmis, le-
 lijomis, kurios žydi taip ma-
 loniai ir leidžia savo malonų
 kvapą plačiai ir toli.

Bet kaip gali būti links-
 mas žmogus, kuris žiūro ant
 žmonių su akimi meilės? Štai
 mūsų miestelyje yra apie ke-
 nišimtai lietuvių, miestel-
 is mažas, dėlto tokis skait-
 lius svetimų žmonių labai du-
 ria į akį amerikonom. Ką-
 gi gali padaryti keturi šim-
 tai žmonių? Jie visi išvieno
 dirbdami gali baisesnį mūrą
 pabudavoti į trumpą laiką;
 žemę dirbdami jie lengvai ga-
 li apdirbti keturis tūkstan-
 čius akrų žemės su pagelba-
 mašinių; balsuodami už urėd-
 ninką, jie gali keturiais šim-
 tais balsų padauginti vieną
 kandidatą ir išrinkti jį ir dar
 daugelį daigtų gali padaryti
 keturi šimtai žmonių, kurie
 vienybėje dirbtų ant gero.
 Bet kaip nedirba ant gero,
 tik pikto, tai vėl daugelį blo-
 go gali padaryti. Čionai yra
 penkios karčemos, kuriais
 lietuviai dangiausia sušelpia
 — čia jų namai, čia jų mok-
 slainė, čia jų visas gyvenimas
 kuris tik veda į prapultį ir
 žemina mus. Mės čia turime
 vardą amaly, kurie gyvena
 ant kito medžio stuomenis,
 mus čia užlaiko kaip liuosus
 vergus, nes retas kuris išsi-
 vėza centą iš čia, — ką uždir-
 dirba, tai ir prageria. Ypa-
 tingai vėlesniuose laikuose
 atsirado kelios merginos, su
 kuriom vyrai vargsta per
 nakteles ir šventdienius, vis
 tie patįs juokai ir tie patįs
 žodžiai jiems niekad nenusibo-
 sta, kartas nuo karto atsivie-
 žina su piktybe. Broliai me-
 ta tik galima padaryti vi-

rekimė, ką kiti daro liuosos
 valandose ar jie sūkauja pa-
 sigėrę, ar teip praleidžia lai-
 ką. Pasirūpinkite susival-
 dyti, nes kaip vargas suspaus,
 tai ir razančius su stiklu a-
 laus iškris jumi iš rankų.

—:—
 Cambridgeport, Mass.

Perka darbą ir fundija bo-
 sam.

Rašo 4-tas B r o l i s .

Riverside Boiler Works
 dirbtuvėje įėjo labai bloga
 mada: kaip girdėti, tai reikia
 jau kysius davinėti vienam
 čionai boseliui, anglui, kuris
 susitaręs su lietuvių neva bo-
 seliu, supratęs tikrai lietuvių
 būdą, emė išnaudoti. Šito-
 je dirbtuvėje darbas pekliš-
 kai sunkus, nevisi vyrai gali
 jį atlaikyti, o mokesčiai tik
 \$1.50 ant dienos. Dirba čio-
 nai lietuviai visą sunkiausią
 darbą, prie geresnio visai jų
 neleidžia. Rodos bijodami dar-
 bdaviai kad nepradėtų tarpe
 jų platintis toji nuomonė, jog
 ir jie gali ką nors geresnio
 veikti. Nežiūrint ant sun-
 kaus darbo, už kurį verta ir
 penki doleriai mokėti ant
 dienos, darbininkai lietuviai
 gauna po dolerį ir pusę tik,
 ir dar turi pirkti iš darbą.
 Skurdžių niekad netrūksta
 ir jie vienas kitam pasako,
 jog greičiausia gali gauti dar-
 bą, duodamas kysį, o paskui
 kas nedėle užpundydamos,
 Daugelis teip iardaro, bet kalę,
 kalę, nieko neuzdirbė, meta
 užkeikę. Būtų labai gerai,
 kad visi lietuviai tų susipras-
 tų ir nemokėtų jokių kysių
 už darbą, geriau mesti ir įšė-
 koti kitur, o ne duoti kraka-
 diliams bereikalingai uždirb-
 tą savo mokesį. Lavinki-
 mės broliai pažinti tuos žmo-
 nes, kurie duoda mumi dar-
 bą, ką jie gali ir ką ne, vieto-
 je su jais gėrus, geriau mo-
 kėtis jų būdo, atrasime, jog
 jie tik ant žmogaus paveiks-
 lo sutverti, o širdies jokios
 neturi žmoniškos — lupikai,
 vagys, skriaudėjai darbinii-
 kų, jų moterų ir kūdikių su-
 vargusių ir išbalusių. Bro-
 liai rūpinkimės patįs savo
 galybę turėti turčiai ir kiti
 dykdauniai reikalauja mūsų
 prakaito, be mus prakaito
 jie išgaistų, dėlto atmikim,
 kad mes darbą visgi dar gau-
 sim, kad ne Riverside, tai ki-
 tur, bet pirkti, tai nemėgi-
 kit, tas aršesnis darbas už
 kėkšas, kurį savo kūną par-
 duoda

—:—
 Brockton, Mass.

Čia lietuvių nemazas būre-
 lis, bet nemazas būrelis, bet
 nemazai darbuojasi apie vi-
 šokius naudingus darbus.
 Neperseniai laikėm visuome-
 nišką susirinkimą, ant kurio
 daillai pasikalbėjo nutarėm,
 jog yra reikalias šelpiti mus
 Tėvynę. Likosi išrinkti ke-
 turi kolektorai: Juozapas Pi-
 ragis, Juozapas Šimkevičia,
 Ignacas Bubleuskas ir Vin-
 centas Piragas, kurie perėjo
 per stubas ir surinko 91 dol.
 Kaip buvo nutarta, kas ko-
 kiai partijai norės duot, tai
 ir bus pažymėta, teip ir liko-
 si atliktas darbas be jokios
 klaidos. Prie šiam prisium-
 čiams jumis šiuos pinigus
 surašą vardus aukautojų,
 meldžiame godotiną kasierių
 pagarsinti laikraščiūos „Lie-
 tuvoje“ ir „Keleiviję“.

Komitetai:

Juozapas Piragas.
 Vincetas P.

26 Gegužio priėmiam virš
 minėtą sumą Kas. T. Dudas.

—:—
 Socijaldemokratam, \$33 Demo-
 kratam \$57.50 c.

Šie visi aukavo Socijalde-
 mokratų partijai:

P o 2 d o l . :
 I. Iečis, I. Sarcevičs, B. Ja-

kubavičs.
 P o 1 d o l . 5 0 c .
 A. Baltrėnas.

P o 1 d o l .
 I. Piragis, I. Mockūnas, P.
 Meliauckas, I. Kripaitis, A.
 Čemeris, F. Laucevičius, V.
 Turskis, D. Jaskelevičs, I.
 Piknizis, I. Unzis, I. Kredis,
 I. Slivonas, D. Tamulevičs,
 F. Versilla, V. Samsonas, K.
 Imbras, I. Pasnokas, P. Bud-
 riūnas, I. Čiuprinckas, Magd.
 Deičiukė, T. Breskis, M. Er-
 molavičs, I. Tamulevičs.

P o 5 0 c .
 F. Mitkus, I. Laucevičs, I.
 Šerlanskis, L. Vaitkus.

P o 2 5 c .
 I. Randavičs, D. Šimkus.

Šie aukavo Lietuvos Demo-
 kratų partijai:

P o 2 d o l . :
 M. Rizokas, J. Drugūnas, D.
 Sidlevičs, P. Jakavonis, A.
 Bartkus, I. Sakalauckas, K.
 Sabaitis, I. Mickūnas.

P o 1 d o l . 5 0 c .
 I. Rastikis.

P o 1 d o l .
 I. Jurgeliūnas, Ona Turskie-
 nė, F. Znotin, F. Dargis, K.
 Bilaišis, I. Martinaitis, I. Pe-
 raitis, S. Satkauckas, A. Ba-
 ronaičė, G. Mačinekaičė, A.
 Mačinekas 1 dol. 25 c., I. Po-
 cius, M. Bolkus, I. Saulenas,
 I. Kamandulis, I. Jankauc-
 kas, Ona Gricaitė, M. Patel-
 čienė, M. Jakovonis, M. Miaz-
 galis, M. Čiras, I. Piatrikas,
 P. Imbras, J. Seiko, I. Pribu-
 ševskas, I. Baltrėnas, A. Er-
 molavičs, I. Kanievskas, I.
 Garadis, kun. Žilincekas.

P o 5 0 c .
 A. Grigas, M. Bingilas, R.
 Kupka, A. Petrauckas, A.
 Strakšis, Z. Akstinas, F. Glo-
 denas, A. Moncevičienė, D. Duk-
 stenė, K. Podziūnas, V. Raune-
 lis, V. Breskis, I. Blazievičs.

P o 2 5 c .
 S. Janlevičs, S. Kašeta, J.
 Krušas, T. Tamulevičs, L.
 Unzis.

Lietuvos Demokratų
 Partijai 58 dol.
 Socijaldemokratų
 Partijai 33 dol.

Išviso 91 dol.
 Iš kurių išsiskaito ant pač-
 to reikalų 50 c. Lieka 90
 dol. 50 c.

—:—
 Dar apie Gorkį.

Utarninke 29 Gegužio, 10
 minutų po šešių pribuvo Ma-
 ximas Gorkis į Bostoną. Ji-
 sai atvažiavo valanda laiko
 pirmiau, nekaip buvo apgar-
 sinta, dėlto nedaug svieto jį
 patiko, bet kurie pasitiko jo-
 vą labai aktyvi ir žingėdūs
 Gorkį ko arčiau pamatyti,
 dėlto didelis grūdumas vieš-
 patavo.

Gorkis išrodė, kaip žmo-
 gus, kątik atvažiavęs iš Rosi-
 jos; žila skrybėlė užsidėjęs,
 juodu rusišką šinieliu ap-
 sivilkęs, rusiškais darbinin-
 ko marškiniais, paties jo vei-
 das teipgi išrodo kaip žmo-
 gaus mačiūso labai daugelį
 sunkių vargų. Nežiūrint
 ant jo vargingo išrodymo,
 žmonės spaudėsi tuom labiau
 jį pamatyti. Gorkiui ir ko-
 mitetui išėdus į vežimus, dau-
 gelis žmonių sekė iki hote-
 liui, antgalo prisirinko labai
 didelė minia pas hotelio du-
 ris ir meldė, kad Gorkis išei-
 tų pasirodyti, ką jis ir pada-
 rė apie 8-tą val. vakare.

Tą patį vakarą buvo Gor-
 kio priimtuvės su vakariene,
 ant kurių dalyvavo parinkti
 žmonės visų tautų, tarpe ku-
 rių buvo ir septyni lietuviai.
 Reikia dar priminti, jog re-
 porteriai nemazai Gorkį pri-
 kankino, beklaušinėdami vi-
 sokių klausimų. Ant to ba-
 liaus svečiai sumetė apie 50

dol. dėl Rosijos revoliucijos.
 Antrytojaus Gorkis turėjo
 visą dieną, kurią apvertė ant
 pamatymo Bostono vyraiū
 istoriškų vietų. Įstabu buvo
 jog kareiviai parodė labai di-
 delį prilankumą Gorkiui,
 kaip jis atlanke Fanual Hall;
 jie visi šaukė hura už Gorkį,
 o nekurie rengėsi rėkti ir už
 Rosijos revoliuciją, vienok
 oficerias sudraudė, sakyda-
 mas, neišeikime pertoli iš vė-
 žių savo. Vėliau nuvažiavo
 pas Garrisono stovylą, pas
 kurią Daktaras Gibbs gražią
 prakalbą pasakė: kaip apie
 40 metų atgal prabėgo nuo
 Garrisono gyvenimo ir kaip
 svietas didellai persimainė.
 Kada Garisonas užtarė ver-
 gus — negrus, tai Bostono
 žmonės vedė jį karti ir sunai-
 kino jo spaustuvę, bet pra-
 bėgus keliom dešimtim me-
 tų, jam stovylą pastatė. Pri-
 minė, jog už 50 metų atei-
 tyje tokią pat stovylą pasta-
 tys ir Gorkiui, kuris dabar
 dirba dėl laisvės visos Rosi-
 jos. Žmonių daugybė prisir-
 rinko klausyti ir pamatė
 kaip Gorkis vainiką uždėjo
 ant Garrisono stovylos. Į-
 spūdinga išties buvo valan-
 da koznam žiūriniam ir ne-
 mazas straipsnelis vertas vie-
 tos istorijoje.

Dar kelias vietas apvažia-
 vę sugrįž į hotelį, kad pasi-
 sėti iki aštuntai valandai, ka-
 da prakalbos prasidėjo. Pra-
 sidedant jau nuo šešių po
 pietų rinkosi žmonės prie
 Grand Opera House ir koznas
 rūpinosi brangėni tikietą,
 kad Gorkį arčiau pamatyti
 teip kad iki 8-nių teatras bu-
 vo pilnas, sėdynės užstetos ir
 takai užstoti. Apie 26 šim-
 tai žmonių buvo. Ant plat-
 formos išėjus Gorkiui ir ko-
 mitetui baises pojimas ran-
 kų ir beperstojantis rink-
 mas ilga valandą tęsėsi. Dr.
 Antonette Konikow, kaip po
 pirmsėdės prakalbų atidarė
 susirinkimą angliskai ir rus-
 kai kalbejo apie vargus, ku-
 riuos komitetas panešė, besi-
 rūpindamas partraukti Gor-
 kį į Bostonų, kiek sutiko
 priešų nuo pusės turčių. To-
 liau perstatė Maximą Gorkį,
 kuris trijuose perskrymuose
 kalbėjo apie carą, Dūmą ir
 žmones. Gorkis kalbėjo ru-
 siškai, o jo kalda kalbėjo p.
 Martin iš New Yorko. P.
 Martin išpūdingai prašė su-
 sirinkusius, kad būtų malo-
 nus padaryti auką dėl ka-
 riaujančių už laisvę Rosijos
 žmčnių. Susirinkę sumetė
 \$181.00. Gorkis savo kalbo-
 je nurodė labai daug caro šu-
 nysčių, kalbėdamas teip jaus-
 mingai rodos, kad kalba vi-
 sai artimas caro priešaš. Pri-
 minė, jog caras nuzudė 14.
 654 žmones pereinus metus ir
 sužeidė \$18.000 sako daugiau
 nekaip tris carai pirma jo gy-
 veng.

Kalbėdamas apie Dūmą
 nurodė jog nuo 140 milijonų
 žmonių turėjo būt išrinkta
 916 atstovų į Dūmą, bet ca-
 ras sumazino tik ant 406.
 Nurodė, jog caras šaltai nai-
 kina tūkstančius Rosijos žmo-
 nių, kuriuos atvėja jam iš-
 rinkti jo paties tarnai — aris-
 tokratai ir nurodė, jog caras
 neduos gerovės ir laisvės var-
 gšam, pakol jie neperivers ar-
 ba visai carą neprasals. Nu-
 rodė, jog Rosija ant krašto
 didelio praliejimo kraujo ir
 meldė amerikonus padėti ko-
 vot, sakydamas: „Daitė nam
 serebro, a mi peremienim na
 železo.

Gorkio ypata.

Gorkio ypata didiai pri-
 traukianti — magnetiska,
 teip kad koznas gavęs su juo
 susipažinti, gerisi. Tuojau
 po prakalbų jauna amerikoi-
 nė atėjo prie Gorkio ir su a-

šarom dėka
 bavimą dėl
 pažindama,
 knygas ir
 jo darbam,
 bus pabučia
 kis nemazai
 kio žmonių
 kų plojimo,
 atėjo į sav
 linksmas
 dar sutikęs
 zatorių, ku-
 tū dėl m
 Atlankius
 siteta, tap
 lekeija ant
 nio per pre
 Ką Gor
 ne i
 Pinigų
 tantį doler
 sus kastus,
 ti ant revo
 vės gavim
 pažindino
 žmonių ir
 kurie niek
 to atydos.
 kėlė visų
 Rosijos re
 ir Ameril
 pritarė, o
 kilo prieš
 K o d e l
 l i n k i n
 t e
 Gorkis
 mazesnes
 jau perda
 lėlyti, pr
 kaip reiki
 denyje ke
 tyti. Če
 pietų išva
 Yorką, k
 pradės va
 Moteri
 Dr. J.
 mo S. L.
 dama pra
 tų gerai
 skirą Sus
 tis dangi
 kalus su
 gom. Ka
 sos sutik
 kia gerų
 kyti toki
 p. Bale
 universit
 tuvą, jog
 siteto pir
 lietuviūm
 udyką p
 rios atis
 mokytis.
 gera dov
 kėtina su
 prie kuk
 užsidirbt
 tus, kaip
 sos. Pr
 sutaisytą
 dentų ir
 Taigi bū
 tēm noi
 kreiptis
 pašvesti
 slo. Ka
 tų motei
 ti. Visi
 tuviškai
 Tokios į
 ginti ge
 moterin
 ninkēm
 Kelio
 mėgina
 vaikus,
 neturėd
 gali jų
 13 metū
 mokina
 lių, sut
 užsiėmi
 gali vai
 eitų pir
 augstės
 myn ir
 mokėjo
 Dėlto
 mėsni
 mos, ne
 vis sto

jos revoliucijos.

Gorkis turėjo
urlią apvertė ant
Bostono vyairių
tų. Įstabu buvo
parodė labai di-
kumą Gorkiui,
ikė Fanual Hall,
hura už Gorkį,
igėsi rėkti ir už
oluciją, vienok
raudė, sakyda-
me pertoli iš vė-
šliau nuvaziavo
o stovylą, pas-
tas Gibs gražią
akė: kaip apie
u prabėgo nuo
venimo ir kaip
tai persimainė,
ias užtarė ver-
tai Bostono
jį karti ir sunai-
stuvė, bet pra-
dešimtimi me-
lą pastatė. Pri-
az 50 metų atei-
stovylą pasta-
i, kuris dabar
vės visos Rosi-
daugybė prisi-
ti ir pamatė
vainiką uždėjo
o stovylos. Į-
sų buvo valan-
trinčiam ir ne-
telis vertas vie-

vietas apvazi-
otė, kad pasi-
ai valandai, ka-
prasidėjo. Pra-
mo šešių po
žmonės prie
House ir kognas
gesnį tikieta,
čiau pamatyti
nių teatras bu-
ynės užsėstos ir

Apie 26 šim-
vo. Ant plat-
Gorkiui ir ko-
plojimas ran-
tojantis rinks-
da tesėsi. Dr.
onikow, kaip
kalbų atidarė
agliškai ir rus-
ie vargus, ku-
is panešė, besi-
artraukti Gor-
k, kiek sutiko
sės turčių. To-
Maxima Gorkį,
perskyrimuose
carą, Dima ir
kis kalbėjo ru-
dą kalbėjo p-
w Yorko. p-
ngai prašė su-
ad būtų mal-
auką dėl ka-
laisvę Rosijos
irinkę sumetė
kis savo kalbo-
ti daug caro šu-
lamas teip jau-
kad kalba vi-
ro priešas. Pri-
is nužudė 14-
reitus metus ir
0 sako daugiau
rai pirma jo gy-

s apie Dima
io 140 milijonų
o būt išrinkti
Dima, bet ca-
tik ant 406.
aras šaltai nai-
s Rosijos žmo-
atvėja jam iš-
es tarnai—ari-
rodė, jog caras
is ir laisvės var-
ie neprivers ar-
neprašais. Nu-
ija ant krašto
jimo kraujo ir
mus padėti ko-
is: „Daitė nam
peremienim na-

y p a t a .
ta didiai pri-
magnetiska,
as gavęs su juo
ėrisi. Tuojau
auna amerik-
Gorkio ir su a-

šarom dėkavojo už jo pasidar-
bavimą dėl savo žmonių, pri-
pažindama, jog ji skaito jo
knygas ir dideliai prijaucia
jo darbui, antgalo pagrie-
bus pabučiavo jo ranką. Gor-
kis nemazai susimaišė nuo-
tio žmonių prijaunimo ir ran-
kų plojimo, tik antrytojaus
atėjo į save ir neapsakytai
linksmas apleido Bostoną,
dar sutikęs nemazai simpati-
zatorių, kurie ir pinigų sume-
tė dėl mierio revoliucijos.
Atlankius Harvardo univer-
sitetą, tapo užprašytas su
lekelija ant ateinančio rudenio
per prezidentą Eliot.

Ką Gorkis Boston-
ne nuveikė.

Pinigų surinko apie tūk-
santį dolerių, apmokant vi-
sus kaštus, kurie bus apvers-
ti ant revoliucijos arba lais-
vės gavimo Rosijoje. Su-
pažindino su vargais Rosijos
žmonių ir tokius amerikonus
kurie niekad nepadeda ant
to atydos. Žodžiu sakant pa-
kėlė visų dviasis netik prie
Rosijos reikalų, bet ir čionai
ir Amerikoje. Laikraščiai
pritarė, o turčiai daugiau ne-
kilo priešai.

Kodėl nebuvo ap-
linkiniuose mie-
steliuose.

Gorkis dabar nevazinės į
mažesnes vietas, dėlto kad
jau per daug šilta prakalbės
lėktyti, priegtam dar neturi
kaip reikia prisirengęs. Ru-
denyje ketina visur apsilan-
kyti. Četverge ant šešių po
pietų išvaziavo atgal į New
Yorką, kur apsigyvens iki
pradės vazinėti.

Moterim ir Merginom.

Dr. J. T. Želviene ant Sei-
mo S. L. A. Chicagoje laiky-
dama prakalbą sakė, jog bu-
tų gerai moterimi turėti at-
skirą Susivienijimą ir rupin-
tis daugiau apie moterių rei-
kalus su suvienytom pajie-
gom. Kas zin ar moteris vi-
sos sutiktų ant to. Bet rei-
kia gerų darbininkių užlai-
kyti tokią organizaciją.

p. Balevičia iš Valparaiso
universiteto praneša per Lie-
tuvą, jog Valparaiso univer-
sitetą pirmsėdys duoda dviem
lietuvių mergaitėms mokslą
uždyką per 10 sanvaidių, ku-
rios atsiskaityti, norėdamos
mokytis. Tai yra labai, labai
gera dovana, o priegtam dar
ketina suteikti lengvą darbą
prie kuknios, kurį dirbdamas
užsidirbtų sau ir kitus kaš-
tus, kaip tai maisto ir svie-
sos. Prie to universiteto yra
sutaisyta tarpe lietuvių stu-
dentų ir lietuviškos lekcijos.
Taigi būtų velytina mergai-
tėm norinčioms pasimokinti
kreiptis į tą universitetą ir
pašvesti kokį laiką ant mok-
slo. Kad reikia mumi moki-
ty moterų, tai nėr ką užgin-
ti. Visai mažai ką moka lie-
tuviškai parašyti savo vardą.
Tokios jog negali vaikų išau-
ginti gerai, negal būtų gerom
moterimi ir tautiskom darbi-
ninkėm.

Kelios mūsų seseris jau
mėgina išmokyti savo mažus
vaikus, bet matomai pačios
neturėdamos sumanumo, ne-
gali jų užauginti. Iki 12—
13 metų dar šiep-teip jos pa-
mokiną deklamacijų, dainė-
lių, suteikia kudiškių ramų
užsiėmimą, bet toliau jau ne-
gali vaiko kėravoti, kad jis
eitų pirmyn prie mokslo, prie
augštesnės dvasios; puola žo-
myn ir tankiai užmiršta ką
mokojo.

Dėlto būtų velytina, kad
mergaitės griebtųsi prie au-
gštesnio mokslo kaip galėda-
mos, nes be to mūsų tauta
vis stovės varge. Mokytos

merginos greitai gali ir darbą
geresnį gauti ir visas gyvenim-
mas pasitaiso; tik žinoma tų,
kurių supratimas apsiėjime
ir surėdyne pasaulės kartu
tobulinasi, kuri nepuola į
puikybę. Adresas į tą uni-
versitetą yra toksai:

Mr. B. Balevičia,
Stiles Hall Room 7,
Valparaiso, Ind.

Vaikinam teipgi yra čionai
vieta, kurie nori mokintis
bent kokio mokslo. Kaštai
yra tokie: 25 doleriai kaštuo-
ja už mokslą, valgi ir ruimą
per 10 sanvaidių. Taigi pi-
gliau išeina, nekaip kad gy-
ventum be darbo.

95 dol. kaštuoja per 40
sanvaidių, kas padaro beveik
cielus metus be vakacijų. Tai
gi norintiems pasimokinti jau
nėra geresnės vietos.

—o:—

PATARIMAI.

Popiera musėm.
Suvirink po lygią dalį kli-
jų ir maledos, ir kada išsileis
gerai, ištepik ant rudos po-
tios ir padėk ruime. To-
kia popiera išgaudys visas
muses ruime.

—o:—

Gardžios bulbės.
Nulūpti ir supiaustyti plo-
nai reikia kelios bulbės ir
nuplovus reikia sudėti į gi-
lią kepmąjį blekinę teip:
įdėti eilę bulbių ant dugno,
apibarstyk su druska ir pipi-
rais, paskui vėl eilę bulvių ir
vėl apibarstyk; teip padaryk,
pakol torielka nebus pilna.
Dabar uždėk šmotelius svies-
to ant viršaus ir užpylus puo-
duką pieno, pakepk per 45
minutas. Kaip iškeps, atra-
si gardu valgi.

—o:—

Worcesterio Moterų Drau-
gystė nelaimingai neteko sa-
vo pirmsėdės p. Marcelės
Kaulinienės, kuri tapo pa-
laidota 1 dieną Birzelio. Am-
žiną atsisil!

Pajieskojimai.

—o:—

Pajieskau savo draugo Gu-
stavo Marcelco, Kauno Rė-
dybos, Raseinių pavieto, Jur-
barbo valščiaus, kaimo Mont-
vilų. Jisai pats, ar jo pažį-
tami malonėkite pranešti ant
sio adreso:

A. Mikutaitis,
15 Old Athol Road
Orange, Mass.

Pajieskau pusininko prie
barbernės: žmogaus, kuris
mylėtų su manim dirbti ir
kartu apie visą reikalą ru-
pintis. Darbo randasi ikva-
liai, tik reikia atsakančio
darbininko. Mėginau pasi-
saudyti, vienok sunku rasti
gerą žmogų. Jeigu iš lietu-
vių rastųsi, kuris norėtų pu-
siau laukti su manim bar-
bernė, arba nors dirbti padė-
tų, meldžiu atsiskaityti.
D. Galinis,

341 E. St.
So. Boston, Mass.

UŽSIRAŠYK
KELEIVI
tik 1.25c
ant visu metu.

Skaitytojams.

Katrų laikas prenumeratos
už laikraštį išsiųdė mieldžia-
me atnaujint prenumeratą,
nes būsime priversti laikraštį
sustabdyti.

DVIDEŠIMTS ŠE- SI IR VIENAS.

—PARAŠYTA—
Maximo Gorkio.
(Iš COMRADE.)

gi būdami teip pažeminti, mės jokiū būdu
negalėjome žiūrėti ant anų duonos kepėjų.

Vieną dieną mės išgirdome, jog mūsų
darbo pirmarankis pavars vieną iš anų už
girtybę, o į ano vietą tuojau paėmė kitą
vyrą. Naujas darbininkas buvo kareivis.
Jisai nesiojo pusšilkinį bruslotą su anksi-
niu retežėliu. Mės visi buvome labai acy-
vus pamatyti tokį puikuolį ir dėlto nuola-
tos bėgome į atslaimą, kad galėtume ant
jo nors dirstelti. Tačiau jis ir pats pas
mus atėjo. Paspjūrė duris su koja ir atsi-
stojęs ant viršaus slenkščio ėmė šypotis,
sakydamas: „Tegul bus pagarbintas Dievas!
Gerą rytą draugai!“ Šaltas oras, kuris
veržėsi į vidų pro kojas, raitojosi į šmorus
pale jį; stovėdamas jisai ant slenkščio per-
vedė mus akimi nuo kojų iki galvai, o iš
po jo ūsų geltoni dantys biskeli matėsi. Jo
bruslotos buvo visai nepaprastai kur ma-
toma, šviesiai melynus su kvietkomis, pui-
kiai, gražiai žvilgėjo; su mažais raudonais
guzikais. Prie brusloto karojo ir retežė-
lis ...

Jisai išrodė labai gražus vyras, augš-
tas, sveikas, raudoni veidai, o jo didelės,
tyros akys rodė draugišką, linksmą pa-
žvelgimą. Ant galvos turėjo užsidėjęs
baltą, sukreknoliją kepurę, o iš po neau-
tepto žiurkstoko matėsi gražiai nujuodinti
čebatai. Mūsų kepejas gražiai paprasė,
kad jisai pridarytų duris. Kareivis užda-
rė su linksnumu ir pradėjo klausinėti mūs
apie darbą. Mės visi paaiškinome jam
apie darbą, jog yra pašlemėkas, bruta-
las, sukčius, nenaudėlis, ir tikras vergų
vartytojas; žodžiu sakant, mės apkalbėjome
viską, ką tik apie jį žinojome. Kareivis
klaušė mūs, pakraipė savo galus ūsų ir žiū-
rėjo ant mūs su draugišku adaros širdies
žiūrėjimu.

„Argi jūs neturite nė merginų čio-
nai“? paklausė jisai neužilgo. Nekurie iš
mūs pasileido juokais, kiti susiraukė nuo
piktumo, o vienas išpasakojo, jog tuose na-
muose yra net devynios merginos.

„Ar jūs turite pažintį su jom“? pakla-
usė kareivis, pamerkdamas mus. Mės juo-
kėmės, vienok negarsiai ir be smagumo.
Mės norėjome parodyti kareiviui, jog ir
mės nemazai ilgaujame merginų ir turime
prie jų didelį priilankumą, vienok nė vie-
nas to negalime daryti. Vienas iš mūs po
valandėlės atsiliepė: „Toki reikalai nelabai
mumi apeina, ne mum apie tai kalbėti“.
Peržiūrėjęs ir persitikiręs kareivis pradė-
jo: „Nė, nei jumi neišpuola, kas nors su
jumi negerai... Jūs neišrodote ant tikrų...
Jūs neišrodote gerai... O moteris nori gra-
žų, gerai kūniškai subudavotų... Viskas
turi būti patogu dėl jų! Dėlto jos godoja
galybė. Jos nori rankos kaip šita“!

Kareivis ištraukė ranką iš kišenius
su paraitota rankove ir parodė mumi.
Ranka buvo balta ir drūta, apaugus su
balsganais plaukais.

„Rankos ir krūtinė turi būti drūta. O
paskui dar turi apsidėyti su naujausios
mados drabužiais, kad parodyti grozybę sa-
vo pastovos. Teip, visos moteris kimba
prie mangs... Ar aš einu prie jų ar ne, jos
pačios iš savo noro po penkias kartu meta-
si ant mano galvos“.

Kareivis atsisėdo ant maisto miltų ir
pasakojo ilgai su pamėgimu viską, kaip
moteris jį myli, ir kaip rūpiai ir bog di-
kai jis su jom apeina. Papasakojęs vis-
ką, išėjo, ir kaip duris uždare, mės ilgai
sėdėjome, zodį vienas kitam nepratarė. Pa-
laukę valandą, visi pradėjome kalbėti su
pamėgimu, nes jo kalba buvo gana mus bo-
vijanti. Jis toks buvo atdarasirdis, jog
mus niekada dar toks neatsilankė ir nepra-
kalbino mūs; jis netik atėjo mus atlankyti,
bet be pasididžiavimo ilgai ir atvirai su
mumi kalbėjo. Dabar mės visi pradėjome
kalbėti apie jo karaliavimą tarpe merginų,
kurių darbo siuvinėjimo išdirbystėje, ku-
rios pro mus praėdavo su nose užsukta,
kada pamatydavo ant atslaimo, arba žiū-
rėdavo tiesiog per mus, rodos, kad mės bu-
vome iš oro sutverti... Vienok mės visa-
da jas godojome, kada tik susitikdavome,
arba kad jos praėdavo pro mūsų langus.
Žiemą jos nesėdavo jakes aplėmavotas su
brangiais kailiais, vasarą nesiojo puikias
skrybeles su gražiais lietsargiais. Už akių
mės apie jas teip kalbedavome, jog jeigu
jos būtų girdėję, ištiesų būtų pykę ir pa-
niekinę mus dar labiau.

„Kad jis tik neprisiviliotų Taniuskos“!

prabilo kepejas su navatni savo balsu.
Kiti visi mės tylėjome, nes tie žodžiai
sujudino mus visus. Tanią išvijo iš mū-
sų mislių graži pastova kareivio ir jo kal-
ba.

Vėliau prasidėjo tarpe mės karšti
ginčai, kad Tanė jokiū būdu nepasiduos
jo apkerėjimams; kiti sakė, jog ji negalės
atsilaikyti, o nekurie ketino kareiviui kai-
lį išpilti, jeigu jisai mėgėtu Tanią užkabinti.
Antgalo visi nutarėme su atyda vak-
tuoti kareivį ir Tanią ir pasergėti ją nuo
kareivio... Tas nutarimas ir pabaigė mū-
sų visą ginčą.

Keturios sanvaidės perėjo nuo to lai-
ko. Per tą visą laiką kareivis vis kepe py-
ragus, vaikščiojo su merginom, kartas nuo
karto pas mus ateidavo, vienok daugiau
nekalbėdavo apie jo pasisekimus su mer-
gom, tik sukėdavo savo ūsus ir liežuvin
vilgėdavo storą savo lūpą. Tanė ateidavo
pas mus paprastai kogną rytą pasiimti
kringelių ir visada buvo teip linksma ir
smarki kaip nuo pradžios. Kartą ir kitą
mės mėginome jai išnekti apie kareivį,
vienok ji vadino jį išverstakiu, veršiu ir ne-
norėdavo visai apie jį kalbėti, tas visas nu-
davimas jos numalšindavo mūsų rūpestį.
Mės matydavome kaip kitos siuvėčkos pa-
sivėdė su juom, bet buvome ramūs ir jau-
tėmės gerai, jog mūsų Tania su juom visai
neužsiėmė. Jos susivaldymas, rodos švie-
sa puolė ant mūs visų. Mės ant jos pažiū-
rėję, kareivį laikėmės visai už mažą daigtą.
Užtai mės Tanią dar labiau mylėjome ir
kognas branginome už jos prakilnumą kogną
kogną rytą.

Vieną dieną kareivis atėjo pas mus
biskelį girtas ir atsisėdęs pradėjo juoktis.
Kaip paklausė, ko jisai juokėsi, jisai
pradėjo pasakoti:

„Kaip nesijuokti Lidka ir Gruška už
mane susimūšė. Oh, kad būtute matę
kaip jos viena kitą griebė už plaukų, par-
simetė ant grindų ir užsisėdo ant sprando!
ha! ha! ha! Veidus susidrasė, plaukus
nusirovė! ha! ha! ha! Sakau, ko galo ne-
gavau, bežiūrėdamas ant jų peštyneš! Kas-
žin kodėl moteris negali muštis kaip prigū-
li? Kodėl jos viena kitą plėšo kaip katės?
Jisai sėdėjo ant uslano sveikas, drū-
tas, gražus ir linksmai juokavo. Mės vi-
si tylėjome. Vienok šituom kartu jis la-
bai įžeidė mus su savo kalba.

„Oh yra labai įstabus daigtas, kad aš
turiu tokį giliuką su moterimi! Bet vel-
nes“!

Pakėlė jisai savo baltą plaukuotą rau-
ką ir suplojo jas ant kelių. Jo akys išro-
dė pilną užsigandėtinumą, rodos pats buvo
nusistebėjęs iš savo laimės prie moteriškų
ir nutilo suglaudęs savo lūpas labiau ne-
kaip kada pirmiau.

Mūsų kepejas piktai pradėjo gramdy-
ti pečiaus dugną su kačerga ir neužilgo ta-
rė:

— Lauzymas mažų šakelių yra niekas;
bet tu pamėgik nulauti patį pušies me-
dį!

— Ar tu man tą sakai — paklauso
kareivis.

— Teip tau.

— Ką tas ženklina?

Nieko — Aš nesakau, kad ką ženklį-
tų!

Aš turiu apie tai žinoti! Ką tas pu-
šies medis ženklina?

Mūsų kepejas jam daugiau nieko ne-
sakė, tiklatai grandė pečių ir metė verdan-
čius kringelius į pečių ir traukė laukan iš-
kepusius mesdamas juos sale, o vienas
iš mūs paėmęs dejo į paskirtą vietą. Jis,
rodos, buvo užmiręs kareivį ir kalbą su
juom. Kareivis vienok nenustojo bumbė-
jės, pakol nepradėjo kaisti iš piktumo. At-
sikėlė nuo suolo ir atėjo arti prie pečiaus,
nežiūrėdamas nė ant to, jog gali gauti su
kačerga per krūtinę nuo kepejo, kuris be-
paliovos stūmė ir traukė kačergą į pečių.

— Na, tai pasakyk! Kas yra toji pu-
šis? Tu mane užpykdiai! nes nė viena ne-
gali nuo manęs išsisukti, kurią aš norėsiu
pasisavinti! O tu teip mane užgavai!

Jisai išrodė užpykęs, rodos, kad jo
vienatinis principas buvo prisisavinimas
mergų, o galėjo būti, jog tas ir teisybė,
kada tėjus ta jo užsiėmimą, jis būtų be
nieko, kaip numiręs. Teisingas faktas,
jog yra žmonių, kurie yra sudėję visą savo
galybę į vieną dalį dvasios arba kuno ir ta
yra jų svarbiausiu. Jie tuom girišai su
tuom gyvena, nors juos ir užmuštų tas jų
užsiėmimas, jie vistiek nepameta. Kartais
jie nusiskundžia ant to, bet niekad nepa-
meta, tik atitrunkė kitų žmonių atyda. Jie
priverčia artimus apie tai kalbėti; tačiau
už to jų užsiėmimo daugiau nieko nėra.
Jeigu juos nuo to atitrauksi, išgydysi iš
tos ligos, tada pasilieka nusiminę ir be jo-
kio užsiėmimo gyvenime. Kaip reikia ap-

gailėti žmogų, kuris brangina savo blogus darbus ir rodos
nori su jais maitintis.

Kareivis buvo gana supykęs, jis prisiartinio prie mūs
kepejo ir suriko:

— Pasakyk dabar! Tu turi pasakyti! Kuom ji yra?

— Ar aš turiu tau pasakyti? Kepėjas atsisukdamas
sušuko:

— Na.

— Ar tu žinai Tanią? Tai ji yra pušis, kurios tu ne-
gali parlauti! Pamėgik!

— O tu!

— Ją? Nieko nėra lengvesnio už ją!

— Na pamatysime!

— Teip tu pamatysi! ha! ha! ha!

— Ji tave nusiųs į peklą!

— Tik duok man mėnesį!

— Tu įstabus drąsūnas!

— Dvi sanvaidės duok, aš tau parodysiu, ko nematiai!

Kokia tu sakiai!

— Mažoji Tania Pah!

— Na, dabar žinai ir eikie šalin, nestovėk man ant ke-
lio!

— Aš su ja apsidirbsiu už keturių dienų nuo dabar, tu
kvaili!

— Eik šalin! aš tau sakau.
[Toliaus bus].

NUO SEIMO „S. L. A.“

—o:—

XXI Seimas „S. L. A.“ užsibaigė 31 Gegužio septintą
valandą vakare. Viskas užsibaigė labai gražiai. Linkeji-
mų buvo prisijusta iš visų šalių Amerikos, bet iš Lietu-
vos niekas neprisuntė. Lietuvoje lietuviai mažai turbūt
paiso apie savo brolius Amerikoje, tą jau galima patėmyti
iš visų jų raštų ir pasiėlgimų.

Seimas laikėsi net keturias dienas, per kurį laiką daug
buvo kalbėta apie patį susitvarkymą. Chicago kuopa mė-
gino išprausti tiek delegatų, kiek tik telpa, kaip ir politiką
varydami. Waterburio kuopos sąnariai neprībuvė ant su-
sirinkimo rinkimo delegatų, atsiuntė protestą prieš išfink-
tus jų delegatus ir tas viskas užėmė laiką nuo svarbesnių
darbų. Tas visada bus, pakol sąnariai „S. L. A.“ neturės
tikro jiems pašvesto straipsnio savo atskaitose, išaiškinančio
S. L. A. reikalus, jo mierį, gerove ir viską, kas lytisi lietu-
vių susivienijusių Amerikoje.

Svarbesni nutarimai.

Svarbesni nutarimai buvo tie: Pirkti žemę dėl statymo
namų ir uždvedimo ukės, ant kurios senesni ir negalinti už-
sidirbti duonos fabrikuose S. L. A. sąnariai rastų sau vietą
prieglaudos ir ramų užgaimą gyvenimo. Į šią komitetą
tapo išrinkti p. P. Lazauckas iš Bostono; p. P. Birštonas iš
Shenandoah, Pa.; p. J. Taraila, p. Palubickas ir Melnikai-
tis iš Ohio. Jeigu šitas komitetas neužmirš, tai gal pasirū-
pįs surasti tokią vietą.

Tautiški centai padaliti teip: Už parašymą istorijos S.
L. A.” \$50.00, — poezijų ir dainų \$50.00, — kompozicijų
\$50.00. Mokslaciviams paskirta \$100.00, Prieglaudos Na-
mui paskirta \$100.00, ant revoliucijos Lietuvoje paskirta
\$342.42, Vistaliui nutarta duoti \$60.00.

Nutarta paskolinti \$5,000.00 dėl pastatymo kolonijos,
t. y. Prieglaudos Namo, kaip bus žemė aprinkta ir užpirk-
ta.

Naujan Komitetan išrinkti šie: Pirmsėdys — p. Birš-
tonas iš Shenandoah, Pa., Vietininkas — J. Taraila iš An-
sonia, Conn., Išdininkas išrinktas ant dviejų metų — J.
Skrutulckis iš New Britain, Conn, Sekretorium M. J. Dami-
jonaitis iš Chicago, Ill. Knygtum — M. Paltanavičia iš
Boston, Mass., Globėjais kasos — A. Ramanauckas iš Bos-
ton, Mass. ir p. Povylaika iš Waterbury, Conn. Seimą nu-
tarta laikyti Cleveland, Ohio. Organas pasiliko paskirtas
„Lietuva“.

Miestas Chicago.

Trumpam laike sunku viską apžvelgti, tačiau miestas
yra labai platus ir didelis. Gatvės, kuriom mės vaikščio-
jom yra suirę ir labai prastai išrodo.

Lietuviai

Lietuvių matomai čia labai daug yra, bet kad juos pa-
zinti koki jie yra tautiški darbininkai, tai galima tik iš dar-
bų. Kognas linksmas, kognas rūpestingai kiek galėdamas
darbavosi, bet tikro surėdymo ir parėdiko gero nebuvo. Pro-
gramas buvo labai ilgas, ant kurio buvo žmonės uždėti vi-
sai neprašyti, kas neprašytas, tas negal būt ir prisirengęs
kalbėti. Parėjus nuo parodos, delegatai tapo pas duris pa-
likti, o kiti smarkesni susisėdo ant svarbesnių vietų. Ho-
telis delegatam buvo parinktas prastesnis, kaip pernai New
Britone. Bet abelnai paėmus, viskas nusidavė neblogiau-
sia, visgi kitus Seimus pravrįsijo nors tolimoje Chicagoje
atsibuvo, už ką garbė sunkiai dirbusiems Chicago lietuv-
viam.

Dede Siamas mokina lietuvi Angliškos kalbos.

Angliškai	Ištark	Reiškin
publication,	publikeišin	publikavojimas
replication	replikeišin	atsakymas
implication	implikeišin	įmaišymas
complication	komplikeišin	sumaišymas
Application	applikeišin	uždeėjimas
supplication	supplikeišin	prašymas
explication	explikeišin	išaiškinimas
reprobation	reprobeišin	papeikimas
aprobation	aprobeišin	pagyrimas
perturbation	perturbeišin	neramumas
incubation	inkubeišin	igindymas

